

عهد (فقه)

عهد آن است که **انسان** با **خدا** **پیمان** ببندد که اگر به **حاجت** شرعی خود برسد کار خیری را انجام دهد.

فهرست مندرجات

۱ - تکلیف عهد کننده

۲ - لوازم عهد

۲.۱ - لزوم خواندن صیغه

۲.۲ - عدم قبح عمل

۳ - پانویس

۴ - منبع

تکلیف عهد کننده

در صورتی که فرد بعد از بستن عهد با خدا به حاجت شرعی خود برسد، باید آن کاری را که عهد کرده است انجام دهد و نیز اگر بدون آن که حاجتی داشته باشد عهد کند که عمل خیری را انجام دهد، آن عمل بر او **واجب** می‌شود.

[۱] توضیح المسائل امام خمینی، ص ۳۷۵.

و اگر به عهد خود عمل نکند، باید **کفاره** بدهد یعنی شصت **فقیر** را سیر کند یا دو **ماه روزه** بگیرد، یا یک **بند** آزاد کند.

[۲] توضیح المسائل امام خمینی، ص ۳۷۵.

لوازم عهد

عهد هم مثل سایر **عقود شرعی** لوازماتی همچون خواندن صیغه دارد.

← لزوم خواندن صیغه

در عهد هم مثل **نذر** باید **صیغه** خوانده شود و لازم نیست به عربی باشد بلکه به هر زبانی باشد صحیح است.

← عدم قبح عمل

کاری را که انسان عهد می‌کند انجام دهد، نباید ترکش بهتر از انجام آن باشد.

پانویس

۱. ↑ توضیح المسائل امام خمینی، ص ۳۷۵.

۲. ↑ توضیح المسائل امام خمینی، ص ۳۷۵.

[رساله‌ی حضرت امام خمینی ره، باب نذر و عهد.](#)

رده‌های این صفحه: [عهد](#) | [فقه](#)